Lietas Nr. A420282114
Lietas arhīva Nr. A42-02821-14/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 31.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese D.Grabovska,

piedaloties pieteicējai /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas pusē pieaicinātās iestādes – Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Disciplinārlietu komisijas – pārstāvjiem /pers. C/ un /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Disciplinārlietu komisijas 2014.gada 11.marta lēmuma lietā Nr.1/2014 atcelšanu un mantiskā zaudējuma atlīdzinājumu 2252,42 *euro* un personiskā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu 300 000 *euro* apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] 2013.gada 26.novembrī Latvijas Zvērinātu advokātu padomē (turpmāk arī – LZAP) saņemta /pers. E/ sūdzība „Par zvērinātas advokātes /pers. A/ neētisko rīcību un neprofesionālo darbību".

Ar LZAP 2014.gada 7.janvāra lēmumu Nr.12 (protokols Nr.1) ierosināta disciplinārlieta pret /pers. A/ (turpmāk arī – pieteicēja) un nolemts lietas materiālus nosūtīt izskatīšanai Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Disciplinārlietu komisijai.

Izskatot disciplinārlietu par pieteicējas rīcību, ar Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Disciplinārlietu komisijas (turpmāk arī – Disciplinārlietu komisija) 2014.gada 11.marta lēmumu lietā Nr.1/2014 (turpmāk arī – Lēmums) atzīts, ka pieteicēja ir pārkāpusi Latvijas Zvērinātu advokātu Ētikas kodeksa 1.2., 7.1. un 8.3.punktus, un saskaņā ar Latvijas Republikas Advokatūras likuma $71.^2$ panta pirmās daļas 1.punktu un 73.panta pirmās daļas 4.punktu uzlikts viņai disciplinārsods, aizliedzot izpildīt zvērināta advokāta

pienākumu uz vienu gadu, skaitot no Lēmuma spēkā stāšanās dienas.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[1.1] Par advokātiem iesniegto sūdzību atbilstību gan formālajām, gan saturiskajām prasībām izvērtē iestāde, kuras kompetencē ietilpst pieņemt lēmumu saistībā ar iesniegtajām sūdzībām, proti, LZAP vai Disciplinārlietu komisija. Lai izvērtētu sūdzības pamatotību, LZAP no attiecīgā advokāta nepieciešams saņemt paskaidrojumus par sūdzībā norādīto. Šādam nolūkam LZAP informē advokātu par saņemto sūdzību, nosūtot tās kopiju, lai advokātam būtu iespējams saprast par tā darbību izteikto iebildumu būtību. Advokātam ir pienākums izpildīt LZAP prasību sniegt paskaidrojumus par iesniegto sūdzību. Savos paskaidrojumos advokāts ir tiesīgs norādīt arī apsvērumus par iesniegtās sūdzības neatbilstību formālajām prasībām.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja ir atteikusies sniegt paskaidrojumus par iesniegto sūdzību, norādot, ka viņai nosūtītās sūdzības kopijas nav noteiktā kārtībā apliecinātas. Vienlaikus, kā to Disciplinārlietu komisijas sēdē atzina pieteicēja, viņa nav izmantojusi iespēju iepazīties ar iesniegto sūdzību LZAP, taču uzstājusi, lai tās apliecinātas kopijas izsūta pieteicējai pa pastu. Iepazīstoties ar lietas materiāliem, Disciplinārlietu komisijai nerodas šaubas par /pers. E/ identitāti, kā arī nerodas šaubas par to, ka pieteicēja saprot par viņas darbību iesniegtās sūdzības būtību. Līdz ar to pieteicēja ar savu rīcību apzināti izvairījās no LZAP un Disciplinārlietu komisijas prasību izpildes, cenšoties novilcināt disciplinārlietas izskatīšanu.

Ņemot vēra minēto, secināms, ka pēc atkārtotiem uzaicinājumiem, ignorējot Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju prasības, pieteicēja ir rīkojusies pretēji Latvijas Zvērinātu advokātu Ētikas kodeksa (turpmāk arī – Ētikas kodekss) 8.3.punktā noteiktajam.

[1.2] Iepazīstoties ar pieteicējas 2013.gada 9.decembra paskaidrojumu pieprasījumu LZAP, Disciplinārlietu komisija konstatēja, ka daļa no tajā norādītā nevar tikt atzīta par atbilstošu cieņas un pieklājības prasībām, kuru savstarpējās attiecībās zvērinātiem advokātiem pieprasa ievērot Ētikas kodeksa 8.3.punkts. Proti, minētā pieprasījuma 3.lapā pieteicēja lūdz, lai attiecībā uz viņu lēmumu kārtošanā un lemšanā netiktu iekļautas zvērinātas advokātes /pers. F/ un /pers. G/ „sakarā ar šo personu klaju necieņu un nicīgumu" pret pieteicēju. Tālāk norādīts, ka no zvērinātu advokātu /pers.F/ un /pers. G/ puses pieteicējai „apzināti un mērķtiecīgi tiek radītas problēmas profesionālajā jomā LZAP un Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas ietvaros, domājams, personisku motīvu dēļ". Tomēr ne 2013.gada 9.decembra paskaidrojumu pieprasījumā, ne Disciplinārlietu komisijas sēdē pieteicēja nenorādīja nekādu pamatojumu tam, kādēļ /pers. F/ vai /pers. G/ rīcība pret viņu varētu tikt vērtēta kā necienīga vai nicīga. Disciplinārlietu komisija uzskata, ka ne tikai sabiedrībā kopumā, bet arī zvērinātu advokātu savstarpējās attiecībās zvērinātu advokātu izteikumiem tiek piešķirta īpaša uzticamība un paļāvība. Tādēļ

zvērināta advokāta profesionālās ētikas normas neļauj zvērinātam advokātam, nesniedzot tam atbilstošu pamatojumu un iemeslus, apgalvot, ka tā kolēģi izturas klaji necienīgi un nicīgi un ir personiski ieinteresēti problēmu radīšanā citiem kolēģiem. Iztrūkstot atbilstošam pamatojumam, šādi apgalvojumi ir vērtējami kā nepamatoti apvainojumi, kas aizskar kolēģa cieņu un kaitē advokatūras reputācijai.

Līdz ar to Disciplinārlietu komisija secina, ka pieteicēja saziņā ar LZAP nav izturējusies pret savas profesijas kolēģiem ar vislielāko cieņu, pieklājību un godīgumu, un tādējādi ir pārkāpusi Ētikas kodeksa 8.3.punktu.

[1.3] Atbilstoši Ētikas kodeksa 7.2.punktam zvērinātam advokātam savu klientu intereses ir jāaizstāv drosmīgi, godīgi un neatlaidīgi, kas ietver procesuālo tiesību izmantošanu klienta interešu labā, tajā skaitā iesniedzot sūdzības par amatpersonām, ja tam ir pamatots iemesls un nepieciešamība. Tomēr minētās tiesības zvērināts advokāts var un tam ir pienākums izmantot tādējādi, lai netiktu pārkāptas citas zvērināta advokāta profesionālās ētikas normas. Konkrētajā gadījumā pieteicēja ir kritiski izteikusies par bāriņtiesas pārstāves darba stāžu un rakstura īpašībām, kam nav tiešas ietekmes uz profesionālo pienākumu pildīšanu. Pieteicēja ir arī vērsusies pie cita procesa dalībnieka ar jau sagatavotu sūdzību par bāriņtiesas pārstāvi. Disciplinārlietu komisijas ieskatā šāda pieteicējas rīcība varēja radīt iespaidu, ka zvērināta advokāte pret sūdzības iesniedzēju /pers. E/ nav izturējusies ar pienācīgu cieņu, kā to paredz Ētikas kodeksa 7.1.punkts. Šāda uzvedība varēja izsaukt arī šaubas par zvērinātas advokātes cieņu, godīgumu un taisnīgumu, kas nav pieļaujams atbilstoši Ētikas kodeksa 1.2.punktam. Turklāt, kā to Disciplinārlietu komisija jau norādīja pieteicējai 2012.gada 15.februāra lēmumā, ir būtiski nevis tas, kā pieteicēja savus izteikumus, iespējams, bija domājusi, bet gan kā šādu izteikumu uztver adresāts un trešās personas. Disciplinārlietas materiālos esošais /pers. K/ iesniegums apliecina, ka arī citu personu ieskatā pieteicēja pret sūdzības iesniedzēju /pers. E/ ir izturējusies nekorekti. Tādējādi pieteicēja, pretēji Ētikas kodeksa 1.2.punkta prasībām, ir pieļāvusi uzvedību, kas var apkaunot zvērināta advokāta profesiju un izsaukt šaubas par viņas cieņu, godīgumu un taisnīgumu.

Ņemot vērā minēto, Disciplinārlietu komisija secina, ka pieteicēja ir pārkāpusi arī Ētikas kodeksa 1.2. un 7.1.punkta prasības.

[1.4] Lemjot par piemērojamo disciplinārsodu, ņemts vērā, ka, neskatoties uz vairākkārtējiem uzaicinājumiem, pieteicēja nesniedza rakstveida paskaidrojumus ne LZAP, ne Disciplinārlietu komisijai. Tāpat, nosakot piemērojamo disciplinārsodu, ņemts vērā, ka pieteicēja neatzīst savu vainu pārkāpumā. Pieteicēja jau ir iepriekš sodīta par disciplināru pārkāpumu. Proti, ar Disciplinārlietu komisijas 2012.gada 15.februāra lēmumu lietā Nr.02/2012 pieteicējai piemērots disciplinārsods – rājiens – par nekorektu un aizskarošu izteikumu izteikšanu Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra darbiniecēm.

Neskatoties uz minēto, pieteicēja ir atkārtoti pieļāvusi līdzīga rakstura profesionālās

ētikas normu pārkāpumus. Tādēļ secināms, ka iepriekš piemērotā disciplinārsoda – rājiena – atkārtota piemērošana nesasniegtu disciplinārsoda mērķi, un ir samērīgi piemērot bargāku disciplinārsodu.

[2] 2014.gada 9.maijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts /pers. A/ pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kā arī par mantiskā zaudējuma un personiskā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] LZAP 2013.gada 26.novembra rakstā Nr.1-31-4024 LZAP lūdza pieteicēju sniegt paskaidrojumus par /pers. E/ sūdzību līdz 2013.gada 12.decembrim, norādot sekas, kādas būs gaidāmas, ja paskaidrojums netiks iesniegts noteiktajā termiņā. Vienlaikus minētajā rakstā tika norādīts, ka sūdzības pārbaudes materiāli tiks izskatīti LZAP sēdē 2013.gada 10.decembrī, tas ir, divas dienas pirms paskaidrojumu sniegšanai noteiktā termiņa.

Turklāt LZAP 2013.gada 26.novembra rakstam Nr.1-31-4024 pielikumā bija pievienotas LZAP oficiāli dokumentāri neapliecinātas, ar korektoru rediģētas /pers. E/ sūdzības un tās pielikumā pievienoto dokumentu kopijas uz 8 lapām.

[2.2] Pieteicēja 2013.gada 10.decembrī nosūtīja LZAP adresētu paskaidrojuma pieprasījumu Nr.4276, lūdzot sniegt rakstveida atbildes uz jautājumiem, kāpēc paziņojums par paskaidrojumu sniegšanu pieteicējai nosūtīts parastā pasta sūtījumā uz prakses vietas adresi, nevis elektroniski vai ierakstītā pasta sūtījumā, zinot, ka pieteicēja šādu sūtījumu nesaņems Romā, Vatikānā, kur pieteicēja studē, un tādēļ pieprasītie paskaidrojumi līdz 2013.gada 10.decembrim no pieteicējas puses netiks sniegti. Tāpat lūgts norādīt tiesisko pamatu un argumentāciju, kāpēc paziņojumā par paskaidrojuma sniegšanu rakstveida paskaidrojumus noteikts sniegt līdz 2013.gada 12.decembrim, bet /pers. E/ sūdzības materiālu paredzēts izskatīt 2013.gada 10.decembrī. Lūgts norādīts tiesisko pamatu un argumentāciju, kas LZAP deva tiesības pieprasīt no pieteicējas paskaidrojumu, pamatojoties uz sūdzības materiālu, kas nebija noformēts atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.916 „Dokumentu uzstrādāšanas un noformēšanas kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr.916) prasībām. Lūgts norādīt tiesisko pamatu un argumentāciju par paskaidrojuma pieprasījumā iekļautajām sankcijām, izsūtīt ierakstītas korespondences veidā /pers. E/ sūdzības materiāla atvasinājumu atbilstoši noteikumu Nr.916 prasībām un pagarināt paskaidrojumu sniegšanas termiņu līdz 2013.gada beigām, personiski uzaicināt pieteicēju uz LZAP sēdi paskaidrojumu sniegšanai.

[2.3] Ierosinot disciplinārlietu pret pieteicēju pieļauti vairāki pārkāpumi no LZAP puses, konkrēti, pieprasījums par paskaidrojuma sniegšanu nav nosūtīts atbilstoši Paziņošanas likumam nosacījumiem, pieteicējai izsniegtais sūdzības materiāls nav noformēts atbilstoši noteikumu Nr.916 prasībām, LZAP nav atbildējusi uz pieteicējas

paskaidrojuma pieprasījumā uzdotajiem jautājumiem, tāpēc pieteicēja apšauba, ka /pers. E/ sūdzības pielikumā esošo iesniegumu sagatavojusi pati /pers. K/, jo nav zināmi ne apstākļi ne nosacījumi, kādos tas parakstīts. Lēmumā par disciplinārlietas ierosināšanu norādīts, ka sūdzības materiāls ir uz 11 lapām, savukārt pieteicējai adresētajā pieprasījumā par paskaidrojuma sniegšanu ir atsauce uz 8 lapām. Pieteicēja izsaka šaubas par to, vai /pers. E/ ir sūdzība materiāla autore. Pieteikumā norādīts, ka pieteicēja uz LZAP 2014.gada 7.janvāra sēdi, kurā izlemts jautājums par disciplinārlietas ierosināšanu pret viņu, netika uzaicināta, lēmums pieņemts aizmuguriski, bez pieteicējas paskaidrojumu uzklausīšanas. Lēmumā par disciplinārlietas ierosināšanu pret pieteicēju apzināti iekļauti nepatiesi argumenti. Pieteicējai nav sniegtas atbildes uz viņas paskaidrojuma pieprasījumā LZAP uzdotajiem jautājumiem.

[2.4] Pieteicējai nebija iespēja sniegt rakstveida paskaidrojumus Disciplinārlietu komisijai tās norādītajā termiņā un termiņa pagarinājumā divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, ar Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 17.februāra lēmumu lietā Nr.SKA-436/2014 pieteicējas 2014.gada 29.janvāra blakus sūdzību par LZAP faktisko rīcību, neizsniedzot pieteicējai viņas pieprasīto /pers. E/ sūdzības materiāla oficiāli dokumentāri noformētu atvasinājumu, nolemts atstāt bez virzības trūkumu novēršanai. Otrkārt, nepieciešamība nokārtot formalitātes sakarā ar atļauju izmantot pieteicējas pārstāvamo fizisko personu datus.

[2.5] Disciplinārlietu komisija Lēmumā apzināti iekļāvusi nepatiesu un neloģiski izklāstītu informāciju.

[2.5.1] Disciplinārlietu komisija apzināti izvairījusies minēt pilnu un pareizu lēmuma par disciplinārlietas ierosināšanu pret pieteicēju nosaukumu, patvaļīgi veicot nosaukuma redakcionālu izmaiņu, neminot ar LZAP lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu pret pieteicēju ierosinātās disciplinārlietas faktisko un tiesisko pamatu, kas pēc pieteicējas domām ir viņas 2013.gada 10.decembra paskaidrojuma pieprasījums LZAP.

[2.5.2] Lēmuma tekstā ir vismaz 21 latviešu valodas kļūda un protokola tekstā ir saskaitāmas vismaz 43 ½ kļūdas latviešu valodā, kā arī pieteicējai piedēvēti nepatiesi izteikumi par LZAP rīcības apšaubīšanu, izskatot iesniegto sūdzību par pieteicējas rīcību, par LZAP lēmuma apstrīdēšanu, par pieteicējas attieksmes noskaidrošanu par LZAP pieņemto lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu.

[2.5.3] Tā kā pieteicēja neatzīst LZAP lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu, Disciplinārlietu komisijai bija jāvērtē pieteicējas iebildumi attiecībā pret LZAP, tomēr Disciplinārlietu komisija to nedarīja.

[2.5.4] Lēmuma motīvu daļā Disciplinārlietu komisija ir apzināti nepatiesi atspoguļojusi pieteicējas viedokli. Konkrēti /pers. E/ sūdzībā norādīts, ka pieteicēja ir sagatavojusi iesniegumu pret /pers. E/ arī nepilngadīgā likumiskās pārstāves /pers. K/

vārdā un lūgusi to parakstīt, ko /pers. K/ atteikusies darīt. Identiski apstākļi norādīti arī /pers. K/ 2013.gada 15.novembra iesniegumā Rīgas bāriņtiesas amatpersonai. Pieteicēja norāda, ka Disciplinārlietu komisijas sēdē minētos apstākļus nav noliegusi.

[2.5.5] Lēmumā apzināti nepatiesi atspoguļota informācija attiecībā uz to, ka pēc Rīgas bāriņtiesas darbinieces nomaiņas darījums tika noslēgts par trīs reizes lielāku summu, nekā tirgus vērtība. Pieteicēja norāda, ka pēc Rīgas bāriņtiesas darbinieces nomaiņas darījuma summu vairs nebija iespējams mainīt.

[2.5.6] Disciplinārlietu komisijas sēdes protokolā norādīts tādu faktu izklāsts, kas nav saprotams, turklāt fiksēts un pasniegts kā pieteicējas izteiktais viedoklis.

[2.6] Disciplinārlietu komisija Lēmumā apzināti nav iekļāvusi ziņas.

[2.6.1] Nav norādīts, ka pieteicējai bija nepieciešama atļauja no pārstāvajamiem – /pers. N/ ģimenes – par darījuma apstākļu un personas datu izpaušanu.

[2.6.2] Lēmumā un Disciplinārlietu komisijas sēdes protokolā nav fiksēts pieteicējas lūgums Disciplinārlietu komisijai sagatavot un izsniegt pieteicējai /pers. E/ oficiāli dokumentāri pareizi apliecinātu sūdzības materiālu.

[2.6.3] Disciplinārlietu komisija un LZAP nav pareizi piemērojusi Dokumentu juridiskā spēka likumu un noteikumus Nr.916, Iesniegumu likuma 3.pantu un Informācijas atklātības likuma 2.pantu. Disciplinārlietu komisija nav identificējusi sūdzības iesniedzējas /pers. E/ personu, sūdzētājas statusu, nodarbošanos, adresi un citas ziņas.

[2.6.4] Disciplinārlietu komisija, pieņemot Lēmumu, nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 37.pantā un 61.pantā noteikto, Iesniegumu likuma 5.panta trešo daļu, Latvijas Republikas Advokatūras likuma 67.,76. un 80.panta nosacījumus.

Disciplinārlietu komisija neizmantoja ar Latvijas Republikas Advokatūras likuma 80.pantu tai piešķirtās tiesības pieprasīt ziņas, dokumentus no valsts un pašvaldību institūcijām, zinot, ka pieteicējai ir grūtības rakstveida paskaidrojuma sagatavošanā, un, pieņemot Lēmumu, Disciplinārlietu komisija sodīja pieteicēju par Latvijas Republikas Advokatūras likuma 67.panta respektēšanu attiecībā uz pieteicējas pārstāvamo personu privātās dzīves neaizskaramību.

[2.6.5] Disciplinārlietu komisija, pieņemot Lēmumu, nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 14.pantu, Iesniegumu likuma 5.panta otro daļu, Paziņošanas likuma 1.pantu.

Paskaidrojuma pieprasījumā LZAP pieteicēja lūdza visu profesionālo jautājumu kārtošanā attiecībā uz viņu, izvēlēt no LZAP vidus vai algotiem darbiniekiem jebkuru citu attiecībā pret pieteicēju neitrālu personu, turpmāk nepieļaujot un neiekļaujot šo lietu kārtošanā LZAP priekšsēdētāja vietnieci zvērinātu advokāti /pers. F/ un viņas meitu LZAP ģenerālsekretāri /pers. G/ sakarā ar šo personu klaju necieņu un nicīgumu pret pieteicēju.

Pieteicēja vērtē kā neobjektīvu Disciplinārlietu komisijas sastāvu un tās pieņemto Lēmumu.

[2.6.6] Pieteicēja norāda, ka Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju, tajā skaitā, Disciplinārlietu komisijas, LZAP vēlēšanās izvirzot savas kandidatūras, nominē LZAP izteikti familiārās attiecībās esošus kolēģijas biedrus, vadoties pēc principa – procesi ir jākontrolē. „Līdz ar to procedūra pēc LZAP lēmuma par disciplinārlietas ierosināšanu pret LZAP nevēlamiem kolēģiem ir tāda: lietas materiāli izskatīšanai tiek nodoti Disciplinārlietu komisijai, kurai kolēģijas locekle/loceklis pēc LZAP norādījuma, citējot organizēto gangsteru žargonu: „...jānospārda...” familiārā draugu lokā.”

[2.6.7] Disciplinārlietu komisijas sastāvu pieteicēja vērtē kā neobjektīvu, jo Disciplinārlietu komisijas priekšsēdētājam sevi bija jāatstādina no šīs disciplinārlietas izskatīšanas, jo tās ietvaros bijā jāvērtē viņam familiāro/profesionālo interešu attiecībās tuvu kolēģijas locekļu /pers. F/ un /pers. G/ rīcība. Uz Disciplinārlietu komisijas sēdi bija ieradušies 4 no 7 tās komisijas locekļiem, pēc pieteicējas domām, visuzticamākie. Pieteicēja norāda, ka „viena no Disciplinārlietu komisijas biedrēm bijusi komuniste, domājams ar nenovērtējamu pieredzi Biedru tiesu darbā padomju okupācijas laikā”.

[2.6.8] Disciplinārlietu komisijas sēdes laikā pieteicējai netika uzdots neviens jautājums, kā arī netika noskaidrots pieteicējas viedoklis par LZAP priekšsēdētāja vietnieces /pers. F/ un /pers. G/ rīcību. Pieteicēja norāda, ka viņas viedoklis Disciplinārlietu komisiju neinteresēja, no minētā pieteicēja secina, ka Lēmumā iekļautā nostāja (15.-15.3.punkts) Disciplinārlietu komisijai jau bija iepriekš zināma.

[2.6.9] Lēmuma pieņemšanā nav ievēroti Administratīvā procesa likuma 7.panta, 9.panta un 13.panta nosacījumi, jo, vai „administratīvos aktus var pamatoto ar apzināti nepatiesu tajos iekļauto informāciju, kura ir nepieciešana tāda lēmuma pieņemšanai, lai no apzināti nepatiesā iekļautās informācijas izrietošiem apsvērumiem varētu īstenot pasūtītu viedokli – pieņemt un argumentēt lēmumu par disciplināru sodīšanu”.

[2.6.10] Pieteicēja lūdz atlīdzināt viņai mantiskos zaudējumus, personisko un morālo kaitējumu.

[3] Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā 2014.gada 13.jūnijā saņemts pieteicējas pieteikuma precizējums, kurā pieteicēja precizē viņai nodarītos mantiskos zaudējumus: 1) studiju maksu Pontifikālajā Gregora Universitātē 2013./2014.mācību gadam 2038,54 *euro* apmērā, 2) transporta izdevumus 213 *euro* apmērā ar piebildi, ka šie izdevumi tiks precizēti, 3) atskaitījumu Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas uzturēšanai par periodu no 2013.gada novembra, summa vēl tiks precizēta, 4) uzturēšanās izdevumus Romā, summa vēl tiks precizēta.

Tāpat pieteicēja precizē, kā izpaudies pieteicējai nodarītais personiskais un morālais kaitējums. Konkrēti, tas ir pieteicējas dzīves neatgriezeniski izniekotais laiks, ko pieteicēja nav varējusi veltīt klasiskajai jurisprudencei – romiešu/baznīcas tiesībām, nav varējusi

apmeklēt lekcijas Pontifikālajā Gregora Universitātē un kārtot eksāmenus, nav varējusi apmeklēt zinātniskās konferences un piedalīties Amerijas Akadēmijas Romā 100 gadu jubilejai veltītajos pasākumos, kā arī strādāt pie romiešu tekstu tulkošanas, rediģēšanas Vatikāna bibliotēkā, Romas Universitātes „LA SAPIENZA" Juridiskās fakultātes Romiešu tiesību institūtā, un visā interesantajā, intensīvajā Romas zinātniskajā un mākslas dzīvē.

Papildus pieteicēja norāda, ka Lēmums viņai liedz strādāt advokātes profesijā, kas ir pieteicējas vienīgais ienākumu avots, ar kuru pieteicējai nākas finansēt arī viņas zinātniskās intereses. Liedzot pieteicējai darbu advokātes profesijā, ir zināms, ka pieteicēja nevarēs turpināt zinātnisko darbību.

Ar Lēmumu ir traucēta un pazemināta pieteicējas dzīves kvalitāte.

[4] Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā 2014.gada 11.jūlijā saņemts Disciplinārlietu komisijas paskaidrojums par pieteicējas pieteikumu, kurā norādīts, ka Disciplinārlietu komisija pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt. Paskaidrojums pamatots ar Lēmumā ietvertiem apsvērumiem, papildus norādot sekojošus argumentus.

[4.1] Atbilstoši Disciplinārlietu komisijas praksei, Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju prasību neizpilde ir uzskatāma par necieņu pret šīm institūcijām un attiecīgi – par necieņu pret kolēģiem. Prasība, lai zvērināts advokāts savlaicīgi sniegtu paskaidrojumus pret viņu ierosinātajā disciplinārlietā, ir vērsta uz to, lai disciplinārlieta varētu tikt izskatīta Latvijas Republikas Advokatūras likuma 76.pantā noteiktajā termiņā un lai personai, kas sūdzējusies par zvērināta advokāta rīcību, varētu savlaicīgi sniegt atbildi uz viņa iesniegumu. Ja zvērināts advokāts ignorē uzaicinājumu sniegt paskaidrojumus disciplinārlietā, LZAP ir ierobežotas iespējas izvērtēt par zvērinātu advokātu iesniegtās sūdzības pamatotību un izpildīt uzdevumus, kurus LZAP uzliek Latvijas Republikas Advokatūras likuma 34.panta 4.punkts. Tādējādi prasība, lai zvērināts advokāts pēc LZAP vai Disciplinārlietu komisijas pieprasījuma sniegtu paskaidrojumu ir cieši saistīta ar Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūcijā deleģēto funkciju izpildi.

[4.2] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ir saņēmusi LZAP lūgumu sniegt rakstveida paskaidrojumus par /pers. E/ sūdzību, kā arī pieteicēja ir saņēmusi Disciplinārlietu komisijas uzaicinājumu sniegt rakstveida paskaidrojumus par LZAP lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu pret pieteicēju, bet, pat pēc paskaidrojumu sniegšanas termiņa pagarinājuma, pieteicēja rakstveida paskaidrojumus nav sniegusi. Pieteikumā pieteicēja atsaucas uz vairākiem apsvērumiem, kāpēc pieteicēja uzskata, ka LZAP lūgums sniegt paskaidrojumus disciplinārlietā pieteicējai nebija jāpilda, bet Disciplinārlietu komisija tiem nepiekrīt.

[4.2.1] Pieteicēja iebilst pret to, ka LZAP paskaidrojumu pieprasījumu nosūtīja uz pieteicējas prakses vietu /adrese/, kaut arī LZAP bija informēta, ka pieteicēja ir dienas nodaļas studente Pontifikālajā Gregora Universitātē Romā, Vatikānā.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Advokatūras likuma 68.pantu par savas prakses vietas adreses maiņu zvērināts advokāts paziņo Latvijas Zvērinātu advokātu padomei. LZAP paskaidrojumu pieprasījums pieteicējai tika nosūtīts uz adresi /adrese A/, kas gan pirms šā paziņojuma nosūtīšanas, gan tā nosūtīšanas brīdī, gan arī šobrīd ir pieteicējas prakses vietas adrese, kuru pieteicēja ir norādījusi LZAP, pieņemot, ka pieteicēja savā prakses vietā ir sasniedzama. Pieteicēja nav paziņojusi LZAP par savas prakses vietas maiņu. Turklāt, minētajam apstāklim jebkurā gadījumā nav būtiskas nozīmes, jo, kā to pati pieteicēja atzīst LZAP 2013.gada 26.novembra paskaidrojumu pieprasījumu pieteicēja saņēma 2013.gada 29.novembrī.

[4.2.2] Uz pieteicējas iebildi pret to, ka paskaidrojuma pieprasījumā kā paskaidrojumu iesniegšanas termiņš norādīts 2013.gada 12.decembris, vienlaikus norādot, ka sūdzības pārbaudes materiālus plānots izskatīt LZAP sēdē 2013.gada 10.decembrī, Disciplinārlietu komisija paskaidro, ka pieteicējai LZAP lēmumā par disciplinārlietas ierosināšanu tika paskaidrots, ka plānotais sūdzības materiālu izskatīšanas datums LZAP paskaidrojumu pieprasījumā tika norādīts kļūdaini (pārrakstīšanās kļūda). Savukārt par to, ka par pieteicēju iesniegtā sūdzība netika skatīta LZAP 2013.gada 10.decembra sēdē pati pieteicēja pārliecinājās jau 2013.gada 12.decembrī. Tomēr, neskatoties uz to, arī līdz LZAP 2014.gada 7.janvāra sēdei, kad tika izskatīta par pieteicēju iesniegta sūdzība un pieteicējas rakstveida paskaidrojumu pieprasījums, pieteicēja neiesniedza LZAP rakstveida paskaidrojumus par /pers. E/ iesniegto sūdzību.

[4.2.3] Nav pamatots pieteicējas izteiktais apgalvojums, ka LZAP paskaidrojumu pieprasījumā kļūdaini norādītas sekas paskaidrojumu nesniegšanas gadījumā un ka LZAP šādu kļūdu būtu atzinusi. Tieši pretēji, lēmumā par disciplinārlietas ierosināšanu pret pieteicēju viņai paskaidrots, ka norāde par LZAP rīcību, ja savlaicīgi netiks saņemts paskaidrojums, tiek ietverta katram advokātam adresētā rakstā, ņemot vērā Disciplinārlietu komisijas praksē pastāvīgi atzīto principu, ka LZAP prasību neizpilde bez attaisnojoša iemesla ir uzskatāma par Ētikas kodeksa 8.3.punkta pārkāpumu. Līdz ar to šāda LZAP norāde nav kļūdaina, bet gan ir tieši atbilstoša labas pārvaldības principam.

[4.2.4] Pieteicēja uzskata, ka viņai nav bijis pienākuma sniegt paskaidrojumus LZAP un Disciplinārlietu komisijai, tādēļ ka LZAP paskaidrojuma pieprasījuma pielikumā pievienotā /pers. E/ sūdzība un tai pievienotie dokumenti nebija noformēti kā apliecinātas kopijas atbilstoši Dokumentu juridiskā spēka likumam un noteikumiem Nr.916.

Tomēr pieteicēja nav ņēmusi vērā, ka pieteicēja nav /pers. E/ 2013.gada 20.novembra sūdzības adresāts un minētā sūdzība pati par sevi neradīja pieteicējai pienākumu sniegt paskaidrojumu par to. Pienākumu sniegt paskaidrojumu pieteicējai radīja LZAP paskaidrojuma pieprasījums, kas bija parakstīts un noformēts kā dokumenta oriģināls. Pienākums sniegt paskaidrojumus pieteicējai rastos pat tādā gadījumā, ja LZAP

paskaidrojuma pieprasījuma pielikumā /pers. E/ sūdzības kopija nebūtu pievienota, bet vēstulē būtu iekļauta norāde par pieteicējas tiesībām iepazīties ar sūdzību un tai pievienotajiem materiāliem LZAP telpās. Tādēļ apstāklim, ka LZAP paskaidrojumu pieprasījuma pielikumā pievienotās kopijas LZAP nebija apliecinājusi, nav būtiskas nozīmes, jo tas neietekmēja pieteicējas pienākumu sniegt rakstveida paskaidrojumus pēc LZAP pieprasījuma.

[4.2.5] Nav pamatots arī pieteicējas iebildums, ka LZAP paskaidrojuma pieprasījumam bija pievienotas kopijas kopā uz 8 lapām, savukārt LZAP lēmumā norādīts, ka LZAP iepazinusies ar /pers. E/ sūdzībai pievienotajiem dokumentiem uz 11 lapām, tādēļ LZAP būtu slēpusi kādus no sūdzībai pievienotajiem dokumentiem. No /pers. E/ sūdzības pielikumu saraksta redzams, ka tās pielikumi tika noformēti, tos kopējot uz vienas lapas puses, kopā veidojot 15 lapas (sūdzība uz 4 lapām un tās pielikumi kopā uz 11 lapām). Savukārt LZAP paskaidrojuma pieprasījumam pielikumā tika pievienotas dokumentu kopijas, tos kopējot uz abām lapas pusēm, tādēļ kopējais pielikumā pievienoto kopiju lapu skaits bija 8 lapas. Par minēto pieteicēja varēja pārliecināties, iepazīstoties ar sūdzības materiāliem LZAP, tomēr pieteicēja izlēma paskaidrojumus nesniegt vispār, kā arī neizmantot iespēju iepazīties ar lietas materiāliem.

[4.2.6] Nav pamatota pieteicējas atsauce uz paskaidrojumu nesniegšanu tāpēc, ka viņai nebija un nav pienākuma sniegt paskaidrojumus, jo pieteicējai nosūtītajās sūdzības un tās pielikumu kopijās ir aizklāta informācija par sūdzības iesniedzējas /pers. E/ un nepilngadīgā likumiskās pārstāves /pers. K/ privāto dzīvi, konkrēti, šo personu dzīves vietas adreses un personas kodi, kā arī informācija, kas ļauj identificēt citas fiziskas personas, kas minētas sūdzībai pievienotajos dokumentos.

Disciplinārlietu komisija paskaidro, ka /pers. E/ sūdzībai pievienotie dokumenti LZAP tika saņemti ar jau sākotnēji aizklātu informāciju, kas attiecas uz fizisko personu privāto dzīvi, savukārt /pers. E/ personas kodu un dzīvesvietas adresi pieteicējai nosūtītajā /pers. E/ sūdzības kopijā aizklāja LZAP. Pretēji pieteicējai, Disciplinārlietu komisija uzskata, ka šāda rīcība gan no /pers. E/, gan LZAP puses ir bijusi likumīga, pamatota un vērsta uz citu personu tiesību aizsardzību saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 8.pantu, Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2. panta 3. un 4. punktu, 10. panta pirmās daļas 2. punktu. Tādējādi fizisko personu dati pieteicējai bija izpaužami tikai saskaņā ar to apstrādes mērķi un tikai tam nepieciešamajā apjomā – personas datu apstrādes mērķis bija nodrošināt pret pieteicēju iesniegtās sūdzības izskatīšanu. LZAP un arī Disciplinārlietu komisijai, izskatot disciplinārlietas materiālus, nav radušās šaubas par to, ka pieteicējai ir saprotams, kāda persona par viņu ir iesniegusi sūdzību, kas ir /pers. K/, kā arī pieteicējai ir zināmi faktiskie apstākļi, par kuriem iesniegta sūdzība.

[4.3] Disciplinārlietu komisija uzskata, ka Lēmumā pamatoti konstatēts, ka pieteicēja ir apzināti ignorējusi Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas prasību sniegt

rakstveida paskaidrojumus, tādējādi novilcinot disciplinārlietas izskatīšanu un neievērojot Ētikas kodeksa 8.3.punkta prasības. Pieteicēja nav norādījusi apstākļus, kas viņu attaisnotu minētajā pārkāpumā.

[4.4] Pieteicēja nav ievērojusi Ētikas kodeksa 1.2.punktu un 8.3.punktu, ka advokātu savstarpējās attiecībās advokātiem jāievēro pat vēl augstākas cieņas, pieklājības un godīguma prasības, nekā jau tā paaugstinātās prasības, ko advokāta uzvedībai vispārīgi izvirza tā stāvoklis, jo savā 2013.gada 9.decembra paskaidrojumu pieprasījumā LZAP pieteicēja ir norādījusi, ka zvērinātas advokātes /pers. F/ un /pers. G/ pret pieteicēju izturas ar klaju necieņu un nicīgumu un ir personīgi ieinteresētas problēmu radīšanā pieteicējai, bet šādiem apgalvojumiem pieteicēja nav sniegusi atbilstošu pamatojumu. Līdz ar to pieteicēja ar Lēmumu nav saukta pie disciplinārās atbildības par to, ka pieteicēja ir uzdevusi LZAP jautājumus un izvirzījusi noteiktas prasības, jo pieteicējai profesionālās ētikas normas neliedz sniegt priekšlikumus, uzdot jautājumus vai izteikt iebildumus pret Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju darbību. Konkrētajā gadījumā pieteicēja bez atbilstoša pamatojuma izteikusi apgalvojumus, kas aizskar kolēģu cieņu un kaitē advokatūras reputācijai, pa ko saukta pie disciplinārās atbildības.

[4.5] Par apstākli, ka pieteicēja ir lūgusi /pers. K/ parakstīt sūdzību pret /pers. E/, pieteicēja tika aicināta sniegt paskaidrojumus, gan iesniedzot rakstveida paskaidrojumus LZAP, gan iesniedzot rakstveida paskaidrojumus Disciplinārlietu komisijā, gan arī Disciplinārlietu komisijas sēdē. Tā kā pieteicēja nevienā no minētajām iespējām neizteica iebildumus pret /pers. E/ sūdzībā un tai pievienotajā /pers. K/ iesniegumā norādīto, Disciplinārlietu komisija pamatoti secināja, ka pieteicēja nav noliegusi minētos apstākļus.

[4.6] Disciplinārlietu komisija neatzīst pieteicēja prasījumu daļā par mantiskā zaudējuma atlīdzināšanu, jo starp zaudējumiem un Lēmumu nepastāv tieša cēloņsakarība.

Disciplinārlietu komisijas ieskatā pieteicējas laika izniekojums pats par sevi nav uzskatāms par personisko vai morālo kaitējumu Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 8. un 9.panta izpratnē, savukārt norāde, ka Lēmums traucē un pazemina pieteicējas dzīves kvalitāti nav pietiekams pamatojums tam, ka Lēmums pieteicējai radījis personisko vai morālo kaitējumu.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Tiesas sēdē pieteicēja iesniedza rakstveida pieteikuma precizējumu, kurā konkretizēja viņai radītos zaudējumus (*lietas 206.-208.lapa*) 18 700,65 *euro* apmērā.

Attiecībā uz morālā kaitējuma atlīdzinājumu pieteicēja papildus pieteikumā un tā precizējumos minētajam norādīja, ka ar Lēmumu nodarīts kaitējums viņas veselībai, ko apliecina iesniegtās darbnespējas lapas, kā arī apēnota pieteicējas profesionālā reputācija gan viņas klientu, gan Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas biedru acīs.

[6] Disciplinārlietu komisijas pārstāvji tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Saskaņā ar Latvijas Republikas Advokatūras likuma 71.pantu zvērināts advokāts ir disciplināri atbildīgs par likumu un citu normatīvo aktu, Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas statūtu, kā arī par zvērinātu advokātu darbību regulējošo instrukciju un zvērinātu advokātu profesionālās ētikas normu pārkāpšanu. Ētikas kodeksā noteikts zvērinātu advokātu pienākums ievērot profesionālās ētikas normas, Latvijas Republikas likumus un tiesību sistēmas prasības.

Latvijas Republikas Advokatūras likuma 71.^{2} panta pirmās daļas 1. un 2.punkts noteic, ka pēc disciplinārlietas izskatīšanas Disciplinārlietu komisija pieņem vienu no šādiem lēmumiem: 1) par disciplinārsoda uzlikšanu zvērinātam advokātam; 2) par disciplinārlietas izbeigšanu. Saskaņā ar minētā panta otro daļu Disciplinārlietu komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu, ja komisijas sēdē piedalās vairāk nekā puse no tās locekļiem. Latvijas Republikas Advokatūras likuma 71.^{2} panta piektā daļa noteic, ka lēmumā norāda, vai zvērināta advokāta veiktās darbības ir disciplinārpārkāpums un kāds sods viņam uzlikts.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Advokatūras likuma 73.panta pirmo daļu Disciplinārlietu komisijai ir tiesības uzlikt šādus sodus: 1) izteikt piezīmi; 2) izteikt rājienu; 3) noteikt citu prakses vietu vai aizliegt praktizēt noteiktā vietā uz laiku līdz trim gadiem; 4) aizliegt izpildīt advokāta pienākumus uz laiku, ne ilgāku par gadu; 5) izslēgt no zvērinātu advokātu skaita.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja ar Lēmumu ir saukta pie disciplināratbildības par Ētikas kodeksa 1.2., 7.1. un 8.3.punkta pārkāpumiem un pieteicējai ir uzlikts disciplinārsods – aizliegt izpildīt advokāta pienākumus uz laiku, ne ilgāku par gadu.

Tātad tiesai ir jāpārbauda, vai Disciplinārlietu komisija Lēmumā ir pamatoti secinājusi, ka pieteicēja pieļāvusi tādus disciplinārpārkāpumus, pārkāpjot profesionālās ētikas normas pārkāpumus, kā: 1) pieteicēja ir ignorējusi Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju uzaicinājumu sniegt rakstveida paskaidrojumus disciplinārlietā, tādējādi pārkāpjot Ētikas kodeksa 8.3.punktu; 2) pieteicēja saziņā ar LZAP un savos izteikumos ar citiem kolēģiem nav izturējusies pret savas profesijas kolēģiem ar vislielāko cieņu, pieklājību un godīgumu, tādējādi pārkāpjot Ētikas kodeksa 8.3.punktu; 3) pieteicēja ir pārkāpusi Ērtikas kodeksa 1.2.punkta un 7.1.punkta prasības, neizturoties ar pienācīgu cieņu pret Rīgas bāriņtiesas pārstāvi /pers. E/.

Tiesa norāda, ka administratīvajai tiesai nav kompetences iestādes vietā noteikt

piemērotāku disciplinārsoda veidu. Administratīvā tiesa ir tiesīga pārbaudīt pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu, kopumā izvērtējot, vai disciplinārlietas izmeklēšanas procesā nav pieļauti būtiski procesuālie pārkāpumi un, vai piemērotais disciplinārsods ir pamatots un samērīgs (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 24.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2014 7.punktu*).

Vienlaikus, ja tiesa atzīs, ka Disciplinārlietu komisija ir pamatoti secinājusi, ka pieteicēja ir izdarījusi attiecīgus disciplinārpārkāpumus, tad tiesai būs jāpārbauda, vai Disciplinārlietu komisija nav pieļāvusi procesuālas kļūdas, pieņemot Lēmumu, kā arī piemērotā disciplinārsoda pamatotību un samērīgumu, ņemot vērā pieļauto disciplinārpārkāpumu būtību.

[9] No lietas materiāliem tiesa konstatē sekojošus apstākļus.

[9.1] 2013.gada 26.novembrī LZAP saņemta /pers. E/ 2013.gada 20.novembra sūdzība (*lietas 43.-44.lapa*) par pieteicējas neētisko un neprofesionālo rīcību. Minētajā sūdzībā norādīts, ka pieteicēja 2013.gada 14.oktobrī Rīgas bāriņtiesā iesniedza 2013.gada 10.oktobra iesniegumu (*lietas 146.lapa*), kurā lūdza Rīgas bāriņtiesu akceptēt pieteicējas kā zvērinātas advokātes piedalīšanos Rīgas bāriņtiesas sēdē lietā par zemes nomas līguma un pirkuma līguma priekšlīguma noslēgšanu nepilngadīgā vārdā. Iesniegumā pieteicēja lūdz minēto jautājumu izskatīšanā turpmāk neiekļaut Rīgas bāriņtiesas darbinieci /pers. E/ sakarā ar šaubām par viņas profesionālo, ētisko un emocionālo atbilstību ieņemamajam amatam. Tālāk sūdzībā norādīts, kādēļ pieteicējas rīcība vērtējama kā neētiska un neprofesionāla, tajā skaitā, atsaucoties uz konkrētiem normatīvajiem aktiem. Sūdzībā uzmanība ir vērsta arī uz zemes nomas līguma punktiem *(lietas 48.-49.lapa*), kas neatbilst nepilngadīgā interesēm un pat aizskar tās. /pers. E/ sūdzībai pievienots /pers. K/ 2013.gada 15.novembrī Rīgas bāriņtiesas amatpersonai adresēts iesniegums (*lietas 50.lapa*), kurā norādīts, ka pieteicēja sagatavojusi un piedāvājusi /pers. K/ parakstīt pret /pers. E/ vērstu iesniegumu, ko /pers. K/ nav darījusi, uzskatot šādu iesniegumu par nepamatotu. Tāpat /pers. K/ iesniegumā norādīts, ka pieteicēja tiesas sēdē uzvedās nekorekti pret /pers. E/, jautājot, cik ilgi viņa strādā bāriņtiesā, nenorādot nekādus citus argumentus par /pers. E/ nepieciešamo nomaiņu.

[9.2] 2013.gada 26.novembrī LZAP nosūtīja pieteicējai pieprasījumu Nr.1-31-4024 līdz 2013.gada 12.decembrim sniegt rakstveida paskaidrojumu par /pers. E/ 2013.gada 20.novembra sūdzībā norādīto (*lietas 41.lapa*).

[9.3] 2013.gada 10.decembrī LZAP saņemts pieteicējas 2013.gada 9.decembra paskaidrojumu pieprasījums (*lietas 51.-52.lapa*), kurā lūgts sniegt rakstveida atbildi uz vairākiem jautājumiem un pagarināt paskaidrojumu sniegšanas termiņu par /pers. E/ sūdzību, kā arī izteikti citi lūgumi (*sk. sprieduma 2.2.punktu*).

[9.4] 2013.gada 12.decembrī LZAP saņemts pieteicējas iesniegums, kurā pieteicēja

lūdz izsniegt LZAP 2013.gada 10.decembra sēdes protokola atvasinājumu (*lietas 147.lapa*).

Ar LZAP 2013.gada 12.decembra vēstuli Nr.1-31-4323 (*lietas 59.lapa*) pieteicējai nosūtīta LZAP 2013.gada 10.decembra sēdes protokola kopija (*lietas 60.-62.lapa*), kā arī pieteicēja informēta, ka viņas paskaidrojumu pieprasījums tiks ietverts LZAP sēdes, kas plānota 2014.gada 7.janvārī, dienas kārtībā, un ka par LZAP lēmumu pieteicēja tiks informēta, nosūtot informāciju vienkāršas pasta korespondences veidā.

[9.5] Ņemot vērā pieteicējas paskaidrojumu pieprasījumā LZAP norādītos apgalvojumus, zvērināta advokāte /pers. G/ 2013.gada 12.decembrī iesniedza LZAP iesniegumu (*lietas 148.lapa*), kurā sniegti paskaidrojumi par pieteicējas paskaidrojumu pieprasījumā norādīto.

2013.gada 20.decembrī paskaidrojumus par pieteicējas paskaidrojumu pieprasījumā norādītajiem apgalvojumiem LZAP sniedza zvērināta advokāte /pers. F/ (*lietas 149.-151.lapa*).

[9.6] Ar LZAP 2014.gada 7.janvāra lēmumu Nr.12 „Par zvērinātas advokātes /pers. A/ iesniegumu (Par zvērinātas advokātes /pers. A/ rīcību)" pret pieteicēju ierosināta disciplinārlieta, un tā nosūtīta izskatīšanai Disciplinārlietu komisijai (*lietas 63.-65.lapa*).

[9.7] Disciplinārlietu komisija 2014.gada 17.janvārī nosūtīja pieteicējai uzaicinājumu (*lietas 77.lapa*) līdz 2014.gada 29.janvārim iesniegt Disciplinārlietu komisijai rakstisku paskaidrojumu par LZAP lēmumā par disciplinārlietas ierosināšanu konstatētajiem apstākļiem. Uzaicinājums nosūtīts ierakstīta sūtījuma veidā (*lietas 79.lapa*).

[9.8] 2014.gada 29.janvārī pieteicēja nosūtīja Disciplinārlietu komisijai iesniegumu *(lietas 80.lapa)*, kurā lūgts pagarināt rakstveida paskaidrojumu sniegšanas termiņu līdz 2014.gada 16.februārim.

[9.9] Disciplinārlietu komisija 2014.gada 7.februāra vēstulē Nr.01-41/2014 „Par rakstveida paskaidrojumu sniegšanas termiņa pagarinājumu" (*lietas 82.lapa*) iekļāva pieteicējai paziņojumu par to, ka, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 47. un 48.pantu, rakstveida paskaidrojumu iesniegšanas termiņš tiek pagarināts līdz 2014.gada 16.februārim. Vēstule nosūtīta kā ierakstīts pasta sūtījums (*lietas 84.lapa*).

[9.10] 2014.gada 18.februārī pieteicēja ar elektroniskā pasta starpniecību informēja Disciplinārlietu komisiju, ka 2014.gada 18.februārī pieteicējai vēl nav iespējams sniegt rakstveida paskaidrojumus, vienlaikus norādot, ka līdz attiecīgās nedēļas beigām tas noteikti tiks izdarīts (*lietas 86.lapa*). Tomēr arī līdz savā vēstulē minētajam termiņam pieteicēja rakstveida paskaidrojumus Disciplinārlietu komisijai neiesniedza.

[9.11] 2014.gada 26.februārī Disciplinārlietu komisija nosūtīja pieteicējai uzaicinājumu uz Disciplinārlietu komisijas sēdi 2014.gada 11.martā plkst.16.15, lai sniegtu Disciplinārlietu komisijai mutvārdu paskaidrojumus par LZAP ierosināto

disciplinārlietu pret pieteicēju (*lietas 87.lapa*). Uzaicinājums uz Disciplinārlietu komisijas sēdi pieteicējai nosūtīts ierakstītā pasta sūtījumā (*lietas 89.lapa*).

[9.12] Pieteicēja ieradās uz Disciplinārlietas komisijas sēdi, kurā sniedza atbildes par LZAP lēmumā par disciplinārlietas ierosināšanu pret pieteicēju konstatēto (*sk. Disciplinārlietu komisijas sēdes protokolu Nr.1, lietas 102.-107.lapa*).

[9.13] Ar Disciplinārlietu komisijas 2014.gada 11.marta lēmumu lietā Nr.1/2014 nolemts atzīt, ka pieteicēja ir pārkāpusi Ētikas kodeksa 1.2., 7.1., un 8.3.punktu, un uzlikt pieteicējai disciplinārsodu, aizliedzot izpildīt advokāta pienākumus uz vienu gadu, skaitot no Lēmuma spēkā stāšanās dienas (*lietas 90.-97.lapa*). Lēmums tika noformēts pilnā apjomā un 2014.gada 1.aprīlī nosūtīts pieteicējai ierakstītā pasta sūtījumā (*lietas 109.lapa*).

[10] Vispirms tiesa vērtēs, vai pieteicēja ir ignorējusi Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju uzaicinājumu sniegt rakstveida paskaidrojumus disciplinārlietā un tādējādi ir pārkāpusi Ētikas kodeksa 8.3.punktu.

Ētikas kodeksa 8.3.punkts noteic, ka zvērinātiem advokātiem jāizturas pret savas profesijas kolēģiem ar vislielāko cieņu, pieklājību un godīgumu.

Latvijas Republikas Advokatūras likuma 21.pants noteic, ka Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūcijas ir zvērinātu advokātu kopsapulce, Latvijas Zvērinātu advokātu padome, revīzijas komisija un disciplinārlietu komisija. Atbilstoši Latvijas Republikas Advokatūras likuma 33.pantam LZAP ir Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas pārvaldes, uzraudzības un izpildu institūcija. Savukārt Latvijas Republikas Advokatūras likuma 34.pantā uzskaitītas LZAP funkcijas un kompetence, tajā skaitā, panta 4.punktā noteiktais: uzraudzīt zvērinātu advokātu darbību, kā arī izskatīt par viņiem iesniegtās sūdzības un ziņojumus, kā arī ierosināt disciplinārlietas. Atbilstoši Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas statūtu 5.2.punktam, ja zvērināta advokāta rīcībā saskatāmas disciplinārlietas pazīmes, LZAP var ierosināt disciplinārlietu, nosūtot pārbaudes materiālus disciplinārlietu komisijai. Savukārt atbilstoši Latvijas Republikas Advokatūras likuma 71.pantam par likumu un citu normatīvo aktu, Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas statūtu, kā arī par zvērinātu advokātu darbību regulējošo instrukciju un zvērinātu advokātu profesionālās ētikas normu pārkāpšanu Latvijas Zvērinātu advokātu padome var ierosināt disciplinārlietu pēc tiesas vai prokurora priekšlikuma, kā arī pēc personu sūdzībām vai pēc pašas iniciatīvas, nosūtot lietas materiālus izskatīšanai disciplinārlietu komisijai.

Līdz ar to LZAP atbilstoši kompetencei lūdza pieteicēju sniegt rakstveida paskaidrojumus par LZAP saņemto sūdzību par pieteicējas rīcību. Tāpat no minētajām tiesību normām izriet LZAP tiesības rosināt disciplinārlietas pret zvērinātiem advokātiem.

Latvijas Republikas Advokatūras likuma $38.^1$ pants noteic, ka zvērinātu advokātu disciplinārlietas izskata Disciplinārlietu komisija. Saskaņā ar minētā likuma 77.pantu

Disciplinārlietu komisija nevar uzlikt zvērinātam advokātam nevienu no šā likuma 73.pantā minētajiem sodiem, ja tā iepriekš nav pieprasījusi no šā zvērināta advokāta rakstveida paskaidrojumu. Saskaņā ar minētā likuma 79.pantu, ja zvērināts advokāts disciplinārlietu komisijas noteiktajā termiņā nedod paskaidrojumus vai neierodas uz disciplinārlietu komisijas sēdi bez attaisnojošiem iemesliem, disciplinārlietu komisija pieņem lēmumu, pamatojoties uz lietā noskaidrotajiem apstākļiem un tās rīcībā esošajām ziņām. Atbilstoši Latvijas Republikas Advokatūras likuma 78.pantam, izskatot disciplinārlietu, disciplinārlietu komisija uzaicina zvērinātu advokātu mutvārdu paskaidrojumu sniegšanai.

No minētajām normām izriet kārtība, kādā izskatāma ierosinātā disciplinārlieta pret zvērinātu advokātu, kā arī paskaidrojuma pieprasīšana kā obligāta prasība, lai Disciplinārlietu komisija varētu uzlikt zvērinātam advokātam kādu no disciplinārsodiem.

[11] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ir saņēmusi LZAP lūgumu sniegt rakstveida paskaidrojumus par /pers. E/ sūdzību. Minēto pieteicēja apliecinājusi arī Disciplinārlietu komisijas sēdē. Tāpat no lietā esošajiem pierādījumiem tiesa konstatē, ka rakstveida paskaidrojumu pieteicēja LZAP nav sniegusi. Pieteicēja nav izmantojusi iespēju iepazīties ar sūdzības materiāliem LZAP. Kā pamatojumu paskaidrojumu nesniegšanai pieteicēja min to, ka pieteicēja uzskata, ka LZAP lūgums sniegt paskaidrojumus disciplinārlietā pieteicējai nebija jāpilda, jo pieprasījums par paskaidrojuma sniegšanu nav nosūtīts atbilstoši Paziņošanas likumam nosacījumiem (dokuments nav nosūtīts ierakstītā pasta sūtījumā), pieteicējai izsniegtais sūdzības materiāls nav noformēts atbilstoši noteikumu Nr.916 prasībām (paskaidrojuma pieprasījumam pielikumā pievienota neapliecināta /pers. E/ sūdzības kopija).

Tāpat no lietā esošajiem pierādījumiem, tajā skaitā, no sarakstes starp Disciplinārlietu komisiju un pieteicēju izriet, ka Disciplinārlietu komisijas paskaidrojuma pieprasījumu pieteicēja ir saņēmusi, tomēr paskaidrojumus Disciplinārlietu komisijai pieteicēja nav sniegusi pat pēc paskaidrojumu sniegšanas termiņa pagarinājuma. Tāpat pieteicēja atteikusies iepazīties arī ar disciplinārlietas materiāliem, kas pieteicējai uzrādīti Disciplinārlietu komisijas sēdē, minētais fiksēts Disciplinārlietu komisijas sēdes protokolā.

Disciplinārlietu komisijas sēdē pieteicēja pauda nostāju, ka viņai nav nekāda juridiski tiesiska pamata kaut ko Disciplinārlietu komisijai paskaidrot, kamēr viņai nav zināma persona, kas par pieteicēju sūdzas un kādā sakarā. Tiesas sēdē pieteicēja šo viedokli uzturēja. No minētā secināms, ka galvenie iemesli, kāpēc pieteicēja nav sniegusi rakstveida paskaidrojumu, pēc viņas norādītā, ir juridiska un korekta pamata trūkums sniegt paskaidrojumu uz anonīmu sūdzību, kas nav apliecināta.

Atbilstoši Disciplinārlietu komisijas praksei, uz ko atsauces ir minētas arī Lēmumā,

Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju prasību neizpilde ir uzskatāma par necieņu pret šīm institūcijām un attiecīgi – par necieņu pret kolēģiem.

Tiesa atzīst par pamatotu Disciplinārlietu komisijas argumentu, ka prasība, lai zvērināts advokāts savlaicīgi sniegtu paskaidrojumus pret viņu ierosinātajā disciplinārlietā, ir vērsta uz to, lai disciplinārlieta varētu tikt izskatīta Latvijas Republikas Advokatūras likuma 76.pantā noteiktajā termiņā, jo disciplinārsodu zvērinātam advokātam var uzlikt ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc disciplinārpārkāpuma atklāšanas dienas, bet ne vēlāk kā divus gadus pēc pārkāpuma izdarīšanas dienas. Tiesa atzīst, ka disciplinārpārkāpuma atklāšanās diena, kas ir lēmuma par disciplinārlietas ierosināšanu diena – 2014.gaad 7.janvāris, ir noteikta pareizi. Ja zvērināts advokāts ignorē uzaicinājumu sniegt paskaidrojumus disciplinārlietā, LZAP ir ierobežotas iespējas izvērtēt par zvērinātu advokātu iesniegtās sūdzības pamatotību un izpildīt uzdevumus, kurus LZAP uzliek Latvijas Republikas Advokatūras likuma 34.panta 4.punkts. Tādējādi prasība, lai zvērināts advokāts pēc LZAP vai Disciplinārlietu komisijas pieprasījuma sniegtu paskaidrojumu, ir cieši saistīta ar Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūcijā deleģēto funkciju izpildi, tajā skaitā, ar LZAP funkciju sniegt atbildi uz personas, kas sūdzējusies par zvērināta advokāta rīcību, iesniegumu savlaicīgi, ievērojot Iesniegumu likuma prasības.

Tiesai izskatāmās lietas ietvaros nav radušās šaubas par to, ka pieteicējai ir saprotams, kas ir /pers. E/, proti, kāda persona par pieteicēju ir iesniegusi sūdzību, kas ir /pers. K/, kā arī pieteicējai ir zināmi faktiskie apstākļi, par kuriem iesniegta sūdzība, turklāt paskaidrojuma pieprasījumam pielikumā bija pievienota arī /pers. E/ sūdzības kopija.

Pieteicējas apgalvojumu, ka viņai nav bijis pienākuma sniegt paskaidrojumus LZAP un Disciplinārlietu komisijai, tādēļ ka LZAP paskaidrojuma pieprasījuma pielikumā pievienotā /pers. E/ sūdzība un tai pievienotie dokumenti nebija noformēti kā apliecinātas kopijas atbilstoši Dokumentu juridiskā spēka likumam un noteikumiem Nr.916, tiesa noraida kā nepamatotu turpmāko apsvērumu dēļ.

Normatīvie akti nenoteic, ka paskaidrojuma pieprasījums par saņemtu sūdzību LZAP būtu jānosūta zvērinātam advokātam tieši ierakstītā sūtījumā. Tiesas sēdē noskaidrots, ka Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūcijas sarakstē ar zvērinātiem advokātiem izmanto vēstules, kas noformētas gan kā parasti pasta sūtījumi, gan kā ierakstīti pasta sūtījumi, sūtot tos uz zvērināta advokāta LZAP reģistrēto prakses vietas adresi.

Tiesa atzīst par pamatotu pieteicējas argumentu, ka uz dokumentu nosūtīšanu ir attiecināms Paziņošanas likums un ka tā mērķis ir, lai adresāts sūtījumu saņemtu sasniedzamā veidā – tā, kā viņš to var saņemt. Tomēr tiesa norāda, ka Paziņošanas likums paredz arī to, ka, ja ārējā normatīvajā aktā nav noteikts konkrēts dokumenta paziņošanas veids, iestāde pati izvēlas tādu veidu, kas nodrošinātu atbilstošu dokumenta paziņošanu

adresātam. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 70.panta otrajai daļai, ja pa pastu sūta adresātam nelabvēlīgu administratīvo aktu, to noformē kā ierakstītu pasta sūtījumu. Tiesa norāda, ka paskaidrojuma pieprasījums nav administratīvais akts. Tā kā ārējie normatīvie akti nenoteic, kā pieprasāms paskaidrojums no zvērināta advokāta, iestāde var izvēlēties paskaidrojuma pieprasījuma nosūtīšanas veidu.

Attiecībā uz pieteicējas iebildumu pret to, ka LZAP paskaidrojumu pieprasījumu nosūtīja uz pieteicējas prakses vietu /adrese/, kaut arī LZAP bija informēta, ka pieteicēja ir dienas nodaļas studente Pontifikālajā Gregora Universitātē Romā, Vatikānā, tiesa secina, ka paskaidrojuma pieprasījums nosūtīs uz adresi, ņemot vērā prezumpciju, ka zvērinātam advokātam jābūt sasniedzamam viņa prakses vietā *(sk. http://www.advokatūra.lv/?open=advokati&lana=lat*). Tas izriet arī no Latvijas Republikas Advokatūras likuma 68.panta, ka par savas prakses vietas adreses maiņu zvērināts advokāts paziņo LZAP. Turklāt lietā nav iegūti pierādījumi par pieteicējas prakses vietas adreses maiņu, kā arī par to, ka pieteicēja būtu informējusi LZAP par prakses adreses maiņu, kā to noteic Latvijas Republikas Advokatūras likuma 68.pants.

Tiesa norāda, ka normatīvie akti nenoteic, ka, pieprasot paskaidrojumu no zvērināta advokāta, tam pielikumā vispār ir pievienojams kāds dokuments. Tiesas ieskatā, pieteicējai būtu jāsniedz paskaidrojums arī tad, ja viņa saņemtu tikai paskaidrojuma pieprasījumu kā tādu, ja iesniegtās sūdzības par pieteicējas iespējamu pārkāpumu būtība būtu atreferēta paskaidrojuma pieprasījuma tekstā, kā arī tad, ja vēstulē būtu iekļauta norāde par pieteicējas tiesībām iepazīties ar sūdzību un tai pievienotajiem materiāliem LZAP telpās. Tāpēc tiesa atzīst par pamatotu Disciplinārlietu komisijas argumentu, ka pieteicēja nav /pers. E/ 2013.gada 20.novembra sūdzības adresāts, līdz ar to minētā sūdzība pati par sevi neradīja pieteicējai pienākumu sniegt paskaidrojumu par šo sūdzību, bet šo pienākumu radīja tieši LZAP paskaidrojuma pieprasījums. Tādēļ apstāklim, kā LZAP paskaidrojuma pieprasījuma pielikumā pievienotās kopijas bija noformējusi, lietā nav būtiskas nozīmes, jo tas neietekmēja pieteicējas pienākumu sniegt rakstveida paskaidrojumus pēc LZAP pieprasījuma. Turklāt pieteicējai bija tiesības iepazīties ar sūdzības materiāla oriģinālu LZAP telpās, ko pieteicēja neizmantoja pat 2013.gada 10.decembrī, personīgi ierodoties LZAP telpās, konkrēti, metodiskajā kabinetā, un veicot kopēšanu, kas izriet no zvērinātas advokātes /pers. G/ sniegtā paskaidrojuma.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicēja vairākkārt informēta par to, ka LZAP paskaidrojuma pieprasījumā attiecībā uz plānoto sūdzības materiālu izskatīšanas datumu pieļauta pārrakstīšanās kļūda. Minēto atkārtoti tiesas sēdē pauda arī Disciplinārlietu komisijas pārstāvji. Tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas apgalvojumu, ka datums apzināti norādīts nepareizi, ka tā ir LZAP maniere, jo pieteicēja šo apgalvojumu nav pamatojusi ar loģiskiem argumentiem, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, kas par to liecinātu. Savukārt par to, ka par pieteicēju iesniegtā sūdzība netika skatīta LZAP

2013.gada 10.decembra sēdē pati pieteicēja pārliecinājās jau 2013.gada 12.decembrī, kad viņai izsniegta LZAP 2013.gada 10.decembra sēdes protokola kopija.

Tiesa atzīst, ka nav pamatots pieteicējas izteiktais apgalvojums, ka LZAP paskaidrojumu pieprasījumā kļūdaini norādījusi sekas paskaidrojumu nesniegšanas gadījumā un to, ka LZAP šādu kļūdu būtu atzinusi, kā arī pieteicējas tiesas sēdē izteikto apgalvojumu, ka, pēc pieteicējas domām atbildētāja lietā nav sniegusi nekādu juridisku pamatojumu paskaidrojuma pieprasījumā ietvertajai šāda veida sankcijai. Tieši pretēji, tiesa secina, ka lēmumā par disciplinārlietas ierosināšanu pret pieteicēju paskaidrots, ka norāde par LZAP rīcību, ja savlaicīgi netiks saņemts paskaidrojums, tiek ietverta katram advokātam adresētā paskaidrojuma pieprasījumā, ko tiesas sēdē apliecināja arī Disciplinārlietu komisijas pārstāvji. Tiesa attiecīgo norādi nevērtē kā sankciju, bet gan kā brīdinājumu par iespējamām sekām, ja paskaidrojums netiks sniegts.

Ņemot vērā, ka Disciplinārlietu komisijas praksē princips, ka LZAP prasību neizpilde bez attaisnojoša iemesla ir uzskatāma par Ētikas kodeksa 8.3.punkta pārkāpumu, ir pastāvīgi atzīts princips (*no Disciplinārlietu komisijas sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem izriet, ka šis princips Disciplinārlietu komisijas lēmumos tiek norādīts un pielietots vismaz jau no 2010.gada*), tiesas ieskatā tam ir jābūt zināmam zvērinātu advokātu vidū. Ņemot vērā to, ka pieteicēja jau iepriekš ir disciplināri sodīta (2012.gadā), pieteicējai vajadzēja būt informētai par šo principu, kā arī par rakstveida paskaidrojumu sniegšanas kārtību un to pieprasīšanas mērķi. Līdz ar to LZAP paskaidrojuma pieprasījumā iekļautā norāde par LZAP rīcību, ja savlaicīgi netiks saņemts paskaidrojums no zvērināta advokāta, nav uzskatāma par kļūdu paskaidrojuma pieprasījumā, bet ir vērtējama kā brīdinājums, kas atbilst labas pārvaldības principam un kas ir norādīts katrā LZAP paskaidrojuma pieprasījumā zvērinātam advokātam kā standartizēta frāze, nevis kā īpaši pieteicējai adresēts drauds.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Disciplinārlietu komisijas Lēmumā pamatoti konstatēts, ka pieteicēja ir apzināti ignorējusi Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas prasību sniegt rakstveida paskaidrojumus, tādējādi novilcinot disciplinārlietas izskatīšanu. Līdz ar to pieteicēja ar savu rīcību nav ievērojusi Ētikas kodeksa 8.3.punkta prasības. Tiesa uzskata, ka pieteicēja nav norādījusi apstākļus, kas viņu attaisnotu minētajā pārkāpumā, tajā vietā atsaucoties uz virkni iemesliem, kāpēc, pēc pieteicējas domām, viņai nav juridiska un korekta pamata sniegt rakstveida paskaidrojumus.

[12] Tālāk tiesa vērtēs to, vai pieteicēja saziņā ar LZAP un savos izteikumos ar citiem kolēģiem ir izturējusies pret savas profesijas kolēģiem ar vislielāko cieņu, pieklājību un godīgumu, kā arī to, vai pieteicēja ar savu rīcību ir pārkāpusi Ētikas kodeksa 8.3.punktu.

Ētikas kodeksa 1.2.punkts noteic, ka zvērināta advokāta personiskā cieņa, godīgums

un taisnīgums ir tradicionāls advokāta profesijas nosacījums, kas ir obligāts priekšnoteikums attiecībām, kuras balstās uz uzticēšanos. Kā profesionālajā darbībā, tā privātajā dzīvē advokātam jāatturas no tādas uzvedības vai rīcības, kas var apkaunot viņa profesiju, izsaukt šaubas par viņa cieņu, godīgumu un taisnīgumu.

Atbilstoši Ētikas kodeksa 8.3.punktam zvērinātiem advokātiem jāizturas pret savas profesijas kolēģiem ar vislielāko cieņu, pieklājību un godīgumu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka zvērinātu advokātu savstarpējās attiecībās zvērinātiem advokātiem jāievēro vēl augstākas cieņas, pieklājības un godīguma prasības, nekā to zvērināta advokāta uzvedībai vispārīgi izvirza tā stāvoklis sabiedrībā.

[13] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 2013.gada 9.decembra paskaidrojuma pieprasījumā LZAP pieteicēja lūdza, lai attiecībā uz viņu lēmumu kārtošanā un lemšanā netiktu iekļautas zvērinātas advokātes /pers. F/ un /pers. G/ „sakarā ar šo personu klaju necieņu un nicīgumu" pret pieteicēju. Tāpat paskaidrojuma pieprasījumā LZAP pieteicēja norāda, ka no zvērinātu advokātu /pers. F/ un /pers. G/ puses pieteicējai „apzināti un mērķtiecīgi tiek radītas problēmas profesionālajā jomā Padomē un Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijā, domājams, personisku motīvu dēļ".

Vērtējot 2013.gada 9.decembra paskaidrojuma pieprasījumu LZAP, kā arī pieteicējas sniegtās atbildes Disciplinārlietu komisijas sēdē, tiesa secina, ka pieteicēja ir izteikusi apgalvojumus, bet nav norādījusi nekādu pamatojumu tam, kāpēc zvērinātu advokātu /pers. F/ un /pers. G/ rīcība pret viņu varētu tikt vērtēta kā necienīga vai nicīga.

Disciplinārlietu komisijas sēdē pieteicēja pauda viedokli, ka LZAP un tās locekles ir organizējušas konkrēto disciplinārlietu, kas ierosināta pret pieteicēju. Savukārt uz Disciplinārlietu komisijas locekļa jautājumu pieteicēja atbildēja, ka minētais apgalvojums nav pieteicējas pieņēmums un ka pieteicēja tur aizdomās LZAP. Arī tiesas sēdē pieteicēja pauda līdzīgu nostāju, norādot, ka domā, ka šī sūdzība, kas iesniegta pret pieteicēju, bija organizēta, ka tā ir intriga, ka to ir organizējusi LZAP priekšsēdētāja vietniece, kuras vārdu visi zina, tāpēc vārds un uzvārds netiks nosaukts, ka šī nav pirmā reize. Kā intrigu mērķi pieteicēja min skaudību, kaut kādu zvērinātu advokātu /pers. F/ un /pers. G/ personisko, psiholoģisko problēmu, kurai viņas nevar tikt pāri, kā arī mērķi radīt nepatikšanas, apkaunot pieteicējas kā Vatikāna studentes reputāciju. Tāpat tiesas sēdē pieteicēja norādīja, ka viņai ar /pers. F/ un /pers. G/ ir konflikts jau no 2011.gada, tā iemesls nav zināms. Pieteicēja izsaka pieņēmumu, ka konflikta iemesls varētu būt par veidojamo biogrāfisko vārdnīcu, par kuras projekta vadītāju tika izvēlēta LZAP priekšsēdētāja vietniece /pers. F/. Tāpat tiesas sēdē pieteicēja pauda viedokli, ka sūdzību pret viņu ir sagatavojusi un iesniegusi LZAP /pers. E/, bet pieteicēja nav „gājusi noskaidrot, kuram no Padomes vai Disciplinārlietu komisijas, vai no kuriem citiem radiniekiem viņa advokātu aprindās ir zināma".

Vērtējot minēto kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, tostarp /pers. F/ un /pers. G/ LZAP sniegtajiem paskaidrojumiem, kā arī ņemot vērā pieteicējas tiesas sēdē lietotos izteikumus attiecībā uz zvērinātām advokātēm /pers. F/ un /pers. G/, tiesa atzīst, ka pieteicēja bez atbilstoša pamatojuma, balstoties tikai un vienīgi uz saviem pieņēmumiem, 2013.gada 9.decembra paskaidrojuma pieprasījumā LZAP ir izteikusi apgalvojumus, kas aizskar kolēģu, konkrēti, zvērinātu advokātu /pers. F/ un /pers. G/, cieņu, kā arī kaitē advokatūras reputācijai. Tiesa šo pieteicējas pieļauto Ētikas kodeksa 8.3.punkta pārkāpumu vērtē kā apzinātu, ņemot vērā to, ka tiesas sēdē izteiktie apgalvojumi un pieteikumā norādītais attiecībā uz zvērinātām advokātēm /pers. F/ un /pers. G/ papildina pieteicējas jau 2013.gada 9.decembra paskaidrojuma pieprasījumā LZAP norādīto, kas tiesas ieskatā nav pieļaujams zvērināta advokāta rīcībā ne tikai saskarsmē ar citiem kolēģiem, bet arī ar jebkuru cilvēku.

Tiesa papildus norāda, ka pieteicēja pieteikumā ir uzskatījusi par nepieciešamu izteikt komentārus gan par zvērinātu advokātu /pers. F/ un /pers. G/ darba samaksu, gan šaubas par LZAP locekļu garīgās veselības stāvokli, piemēram, „varbūt viss šī brīža LZAP darbs attiecībā uz pret kolēģijas biedriem ir balstīts tikai un vienīgi uz primitīvu iebiedēšanu un aizmugurisku anonimitāti?!? Kāda tad ir šī brīža LZAP garīgā veselība?!? Vai 21. (divdesmit pirmā) gadsimta demokrātiskas sabiedrības juridiskā civilizācija un tiesību zinātnes Dievišķā dzirksts LZAP nav skārusi?!?!", kā arī par stāvokli, kādā, izskatot pieteicējas lietu, atradās Disciplinārlietu komisijas locekļi. Tiesa atzīst par pamatotu Disciplinārlietu komisijas sniegtajos rakstveida paskaidrojumos minēto norādi, ka minētie pieteicējas izteikumi tikai vēlreiz apliecina to, ka pieteicējas izpratne par zvērināta advokāta attiecībām ar citiem zvērinātiem advokātiem un Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūcijām būtiski atšķiras no tās, kādu ievērot pieprasa Ētikas kodeksa 8.3. punkts.

Līdz ar to tiesa noraida kā nepamatotu pieteicējas argumentu, ka pieteicēja ar Lēmumu saukta pie disciplinārās atbildības par to, ka pieteicēja ir uzdevusi LZAP jautājumus un izvirzījusi noteiktas prasības LZAP. Tiesa norāda, ka pieteicējai profesionālās ētikas normas neliedz vērsties Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūcijās ar jautājumiem, priekšlikumiem, sūdzībām, iebildumiem pret Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju darbību, bet, paužot savu viedokli, tā izteiksmes veidam ir jāatbilst profesionālās ētikas normām.

[14] Pieteikumā pieteicēja atsaucas uz Latvijas Republikas Satversmes 90.pantā aizsargātajām tiesībām zināt savas tiesības, kā arī uz Latvijas Republikas Satversmes 100.pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10.pantā aizsargātajām tiesībām uz vārda brīvību.

Tiesa nesaskata, kā Lēmums ierobežo pieteicējas tiesības zināt savas tiesības.

Attiecībā uz argumentu par vārda brīvības ierobežošanu tiesa norāda, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 116.pantam tiesības uz vārda brīvību nav absolūtas un tās var tikt ierobežotas, lai aizsargātu citu personu tiesības, tajā skaitā, lai aizsargātu citu personu tiesības uz goda un cieņas aizsardzību. To atzinusi arī Latvijas Republikas Satversmes tiesa, norādot, ka, nosakot robežu starp vārda brīvību un tiesībām uz goda un cieņas aizsardzību, ir nepieciešams nodrošināt taisnīgu līdzsvaru *(sk.* Latvijas Republikas *Satversmes tiesas 2003.gada 29.oktobra spriedumu lietā Nr.2003-05-01).* Minētais attiecas arī uz viedokļa paušanu. Kā to atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, viedoklis var būt nesamērīgi aizskarošs, jo īpaši tad, ja tam trūkst jebkādas faktiskās bāzes *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1997.gada 24.februāra spriedumu lietā De Haes and Gijsels v. Belgium (19983/92)).*

Jāņem vērā, ka personas ieņemamais amats vai īpašais statuss var ietekmēt vārda brīvības ierobežojumu piemērošanas apjomu attiecīgajai personai *(sk. Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļa. Cilvēka pamattiesības. Autoru kolektīvs. Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2011, 359.lpp).* Tāpat jāņem vērā ierobežojumi attiecībā uz personām, par kurām viedoklis tiek pausts. Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksē atzīts, ka personas, kas piederīgas tiesu varai, bauda īpašu aizsardzību no nepamatotiem izteikumiem *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1995.gada 26.aprīļa spriedumu lietā Prager and Oberschlick v. Austria (15974/90)).*

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par pamatotu Disciplinārlietu komisijas secinājumu, ka Ētikas kodeksa 8.3.punktā ietvertā prasība, lai advokāti izturētos pret savas profesijas kolēģiem ar īpašu cieņu un pieklājību, ir pamatota un samērīgi ierobežo advokātu tiesības uz vārda brīvību izteikumos par citiem kolēģiem. Šī prasība neattiecas uz ikvienu personu, bet vienīgi uz tām personām, kas brīvprātīgi ir nolēmušas tikt uzņemtas Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijā. Pieņemot lēmumu kļūt par zvērinātu advokāti, pieteicējai bija jāņem vērā, ka advokāta profesionālās ētikas normas izvirza īpašas prasības advokāta uzvedībai, tajā skaitā to, lai advokāts pret savas profesijas kolēģiem izturētos ar vislielāko cieņu, pieklājību un godīgumu. Tādēļ profesionālās ētikas norma liedz zvērinātam advokātam bez atbilstoša pamatojuma vai iemesliem, izteikt apgalvojumus par to, ka citi zvērināta advokāta kolēģi izturas pret viņu necienīgi un nicīgi, un ir personiski ieinteresēti problēmu radīšanā konkrētam kolēģim, kā to izskatāmās lietas ietvaros ir norādījusi pieteicēja.

Kā jau iepriekš secināts, pieteicēja ar 2013.gada 9.decembra paskaidrojuma pieprasījumā LZAP norādītajiem izteikumiem par zvērinātām advokātēm /pers. F/ un /pers. G/ir pārkāpusi Ētikas kodeksa 8.3.punktu, jo saziņā ar Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas institūciju, konkrēti, LZAP, nav izturējusies pret savas profesijas pārstāvjiem (kolēģiem) ar vislielāko cieņu, pieklājību un godīgumu.

[15] Tālāk tiesa vērtēs, vai pieteicēja ir pārkāpusi Ērikas kodeksa 1.2.punkta un

7.1.punkta prasības, neizturoties ar pienācīgu cieņu pret Rīgas bāriņtiesas pārstāvi /pers. E/.

Ētikas kodeksa 1.2.punkts paredz, ka advokāta personiskā cieņa, godīgums un taisnīgums ir tradicionāls advokāta profesijas nosacījums, kas ir obligāts priekšnoteikums attiecībām, kuras balstās uz uzticēšanos. Ētikas kodeksa 7.1.punkts paredz, ka advokātam pret tiesu, pirmstiesas izmeklēšanas un citām institūcijām, kā arī procesa dalībniekiem vienmēr jāizturas atbilstoši likumam un ar pienācīgu cieņu.

[16] No lietas materiāliem izriet, ka

[16.1] 2013.gada 10.oktobrī pieteicēja kā zvērināta advokāte vērsās Rīgas bāriņtiesā ar lūgumu noteiktu jautājumu izskatīšanā neiekļaut Rīgas bāriņtiesas darbinieci /pers. E/ sakarā ar šaubām par konkrētās darbinieces profesionālo, ētisko un emocionālo atbilstību ieņemamajam amatam.

[16.2] Disciplinārlietu komisijas sēdē pieteicēja paskaidroja, ka minēto lūgumu izteikusi, jo /pers. E/ demonstrēja nepietiekamas zināšanas, traucēja tiesas sēdi, uzvedās neatbilstoši un emocionāli, turklāt pieteicējas pārstāvamie lūdza noformēt šādu rakstisku lūgumu.

[16.3] /pers. E/ sūdzībā norādīts, ka pieteicēja lūgumu par /pers. E/ noraidīšanu motivējusi ar minētās personas darba stāžu bāriņtiesā. Tāpat sūdzībā norādīts, ka pieteicēja ir sagatavojusi iesniegumu pret /pers. E/ arī nepilngadīgā likumiskās pārstāves /pers. K/ vārdā un lūgusi to parakstīt, bet /pers. K/ to atteikusies darīt. Tādi paši apstākļi norādīti /pers. K/ 2013.gada 15.novembra iesniegumā, kas adresēts Rīgas bāriņtiesas amatpersonai. Disciplinārlietu komisijas sēdē zvērināta advokāte /pers. A/ nav noliegusi minētos apstākļus. Tomēr tiesas sēdē pieteicēja paskaidroja, ka šādu dokumentu nav gatavojusi un neko pret /pers. K/ vai savu pārstāvamo – /pers. N/ ģimenes – gribu nav darījusi.

[16.4] Tiesas sēdē lieciniece /pers. E/ liecināja, ka pieteicēja vērsusies ne tikai pret liecinieci personiski, izsakot replikas lietas dalībnieku klātbūtnē par liecinieces darba stāžu, pieteicējas uzvedība bija saistīta arī ar neapmierinātību pret Rīgas bāriņtiesu kā iestādi kopumā, visi pieteicējas žesti bija necieņu izrādoši. Papildus lieciniece /pers. E/ norādīja, ka pieteicējas pārstāvamā /pers. N/ ģimene vērsās ar iesniegumiem dažādās iestādēs un institūcijās ar sūdzībām par /pers. E/, kā rezultātā tika ierosināta disciplinārlieta, kuras ietvaros tika atzīts, ka /pers. E/ ir rīkojusies atbilstoši amata prasībām un ka visas darbības viņa ir veikusi atbilstoši, aizstāvot nepilngadīgā intereses. Vērtējot liecinieces liecības, tiesa secina, ka tās sakrīt ar 2013.gada 20.novembra sūdzībā par pieteicējas rīcību norādīto.

[16.6] Tiesas sēdē lieciniece /pers. AJ/ norādīja, ka lietas izskatīšanas laikā viņai radās pretenzijas pret Rīgas bāriņtiesu un tās darbinieci /pers. E/. Liecinieci pārsteigusi /pers. E/ attieksme, nepalīdzot atrisināt problēmu ar /pers. AK/ ģimeni. Liecinieces radies

priekšstats, ka /pers. E/ rīkojusies saskaņā ar /pers. AL/, kas ir nepilngadīgā lietas dalībnieka brālis, kuru pārstāv /pers. K/, norādēm. Lieciniece /pers. AJ/ atzina, ka pieteicēja ir vērsusies iestādēs ar sūdzību par /pers. E/ pēc tam, kad /pers. E/ bija vērsusies LZAP ar sūdzību par pieteicējas rīcību. Lieciniece norādīja, ka, viņasprāt, pieteicēja ar savu rīcību nav aizskārusi Rīgas bāriņtiesas darbinieci /pers. E/, ka pēc liecinieces lūguma pieteicēja sagatavojusi iesniegumu par /pers. E/ nomaiņu pret citu Rīgas bāriņtiesas darbinieci.

[16.7] Tiesas sēdē liecinieces /pers. K/ sniegtās liecības sakrita ar 2013.gada 15.novembra iesniegumā minēto. Uz tiesas jautājumu, kā viņa vērtē pieteicējas uzvedību Rīgas bāriņtiesā un citās tiesas sēdēs, lieciniece /pers. K/ norādīja, ka ar viņu lietu strādāja Rīgas bāriņtiesas darbiniece – /pers. E/, bet pieteicēja ļoti rupji pret viņu attiecās, sakot, ka negrib /pers. E/ gan pašai /pers. E/, gan /pers. AK/ ģimenei. Uz jautājumu, vai no pieteicējas puses tika izteikts lūgums /pers. K/ rakstīt sūdzību par /pers. E/, /pers. K/ liecināja, ka pieteicēja Rīgas bāriņtiesas koridorā viņai iedeva kaut kādu papīru un teica, lai paraksta, /pers. K/ atteicās parakstīties. Tāpat lieciniece liecināja, ka pieteicējas rīcība, konkrēti pret viņu, bija korekta, bet pret /pers. E/ tā bija nepareiza. Lieciniece pat raudājusi, redzot pieteicējas izturēšano, jo viņai /pers. E/ bija žēl. Papildus lieciniece norādīja, ka pieteicēja teikusi, lai piedāvā un samaksā naudu bāriņtiesas darbiniecei, kas pārņēma lietu no /pers. E/, bet /pers. AK/ ģimene neko nemaksāja.

[16.8] Tiesas sēdē liecinieks /pers. AM/ liecināja, ka viņu neapmierināja /pers. E/ attieksme pret /pers. N/ ģimeni, jo /pers. E/ ar viņu nesarunājās, bet tikai ar pieteicēju. Tāpat liecinieks, atbildot uz tiesas jautājumu, norādīja, ka sagatavojis sūdzību par /pers. E/ rīcību iestādēm, ko pieteicēja pārtulkojusi, bet pēc tam norādīja, ka pieteicēja sagatavoja sūdzības iestādei un lūdza liecinieku tās parakstīt. Iniciatīva esot bijusi gan no pieteicējas, gan liecinieka puses par šādu sūdzību sagatavošanu. Tiesa secina, ka liecinieks /pers. AM/ savās liecībās ir pretrunīgs. Tāpat tiesa norāda, ka minētais nesaskan ar liecinieces /pers. AJ/ sniegto liecību, kurā norādīts, ka sūdzības par /pers. E/ rīcību gatavoja pieteicēja. Liecinieks liecināja, ka, viņaprāt, pieteicējas uzvedība aizskāra /pers. E/ kā Rīgas bāriņtiesas darbinieci. *Pēc tam, kad pieteicēja šo jautājumu lieciniekam uzdeva vēl divas reizes, liecinieks atbildēja, ka pieteicējas uzvedība /pers. E/ nav aizskārusi.* Liecinieks tiesas sēdes laikā, pirms atbildēšanas uz jautājumiem, vairākkārt vērsās ar jautājumiem pie pieteicējas, lai precizētu atbildes. Pamatojoties uz minēto, tiesa liecinieka /pers. AM/ tiesas sēdē sniegtās liecības vērtē kritiski.

[17] Atbilstoši Ētikas kodeksa 7.2.punktam zvērinātam advokātam savu klientu intereses ir jāaizstāv drosmīgi, godīgi un neatlaidīgi, kas ietver procesuālo tiesību izmantošanu klienta interešu labā, tajā skaitā iesniedzot sūdzības par amatpersonām, ja tam ir pamatots iemesls un nepieciešamība. Tomēr minētās tiesības advokāts var un tam ir

pienākums izmantot tādējādi, lai netiktu pārkāptas citas advokāta profesionālās ētikas normas.

Izskatāmajā lietā, vērtējot pieteicējas izteikumus par Rīgas bāriņtiesas darbinieci /pers. E/, tiesa secina, ka šie izteikumi ir vērtējami kā kritiski, jo tie izteikti par Rīgas bāriņtiesas darbinieces darba stāžu un rakstura īpašībām, kam nav tiešas ietekmes uz profesionālo pienākumu pildīšanu.

Vērtējot pierādījumus to kopsakarā arī ar tiesas sēdē sniegtajām liecinieku liecībām, kā arī pieteicējas tiesas sēdē lietotajiem izteikumiem un uzvedību, tiesai nav šaubu par /pers. E/ sūdzībā norādīto apstākļu patiesumu. Arī tiesas sēdes laikā pieteicēja veltīja lieciniecei /pers. E/ kā Rīgas bāriņtiesas darbiniecei kritiskas piezīmes, piemēram, nosaucot liecinieci par zīdītāju, jo viņai ir pāris mēnešus vecs zīdainis, kā arī uzdodot jautājumus par liecinieces izglītību, darba stāžu, radniecību ar LZAP, norādot, ka ikreiz, kad pieteicēja ar /pers. N/ ģimeni ieradās Rīgas bāriņtiesā, sākās šis šovs vai izspiešana, ka šāda iestādes darbinieces izturēšanās bija klaja šantāža, tāpēc arī pieteicēja neizturēja un uzrakstīja iesniegumu par /pers. E/ aizstāšanu ar citu Rīgas bāriņtiesas darbinieku, norādot tiešām patiesos, reālos lūguma iemeslus, jo, ja šāds lūgums tiek izteikts, tad tas ir arī jāpamato. Kaut arī pieteicēja atsaucas uz pamatojuma nepieciešamību, tiesas ieskatā šo pamatojumu pieteicēja nav norādījusi ne Disciplinārlietu komisijai, ne tiesai.

No minētā tiesa secina, ka pieteicēja apzināti 2013.gada 10.oktobra iesniegumā atsaucās uz tajā minēto attiecībā par /pers. E/.

Lietas materiālos ir norādes par to, ka pieteicēja ir arī vērsusies pie cita procesa dalībnieka /pers. K/ ar jau sagatavotu sūdzību par Rīgas bāriņtiesas darbinieci /pers. E/ un viņas nomaiņu. Kaut arī pieteicēja minēto noliedz, to tiesas sēdē apliecināja /pers. K/ ar savām liecībām, kā arī tas izriet no /pers. K/ 2013.gada 15.novembra iesnieguma.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka tiesai jāievēro, ka ierēdņa pārkāpuma būtiskais kaitējums izpaužas arī apstāklī, ka šāda nodarījuma izdarīšana pati par sevi stipri kaitē sabiedrības uzticībai valsts pārvaldei. Principā vienmēr, kad nodarījumu izdara valsts amatpersonas, šis apstāklis vērtējams kā vainu pastiprinošs apstāklis. Tiesiskā valstī šis princips ir svarīgs, jo nevar likt vienlīdzības zīmi starp nodarījumu, ko izdarījusi privātpersona, un nodarījumu, ko izdarījusi amatpersona, pildot dienesta pienākumus (*Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 13.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-344/2012 14.punkts*).

Kaut arī attiecīgais spriedums attiecas uz civildienesta jautājumiem, tiesas ieskatā šīs tēzes viennozīmīgi var attiecināt arī uz zvērinātu advokātu vai citu brīvo juridisko profesiju pārstāvju disciplinārlietu jautājumiem, jo, konkrētajā gadījumā attiecībā uz izskatāmo lietu, šī tēze atbilst Latvijas Republikas Advokatūras likuma 79.pantam.

Vērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa secina, ka savā 2013.gada 10.oktobra iesniegumā, pieteicēja ir uzskatījusi, ka viņai ir tiesības vērtēt Rīgas bāriņtiesas

darbinieces /pers. E/ ētisko un emocionālo atbilstību ieņemamajam amatam. Tiesa pievienojas Disciplinārlietu komisijas secinājumam, ka zvērinātam advokātam šādu tiesību nav. Bet gadījumā, ja zvērināts advokāts norāda uz šaubām par apstākļiem, kas liecina par kādas personas ētisko un emocionālo atbilstību ieņemamajam amatam, tad zvērinātam advokātam ir jāspēj pamatot savu viedokli ar konkrētiem faktiskajiem apstākļiem. Tas vien, ka zvērinātam advokātam pašam vai viņa klientam ir pretenzijas pret kādu iestādes darbinieku, tiesas ieskatā nevar kalpot par atbilstošu pamatojumu šādām šaubām.

Līdz ar to tiesa atzīst par pamatotu Disciplinārlietu komisijas secinājumu, ka pieteicējas rīcība un attieksme pret /pers. E/ bija nekorekta, ņemot vērā, ka pieteicēja izteiktās šaubas par /pers. E/ ētisko un emocionālo atbilstību ieņemamajam amatam, nevienā brīdī nav pamatojusi ar iemesliem, kāpēc šādi apgalvojumi izteikti.

Tiesa secina, ka šādi no pieteicējas puses nepamatoti apgalvojumi varēja radīt iespaidu, ka pieteicēja pret /pers. E/ nav izturējusies ar pienācīgu cieņu, kā to paredz Ētikas kodeksa 7.1.punkts. Šāda pieteicējas uzvedība varēja izsaukt arī šaubas par pieteicējas kā zvērinātas advokātes cieņu, godīgumu un taisnīgumu, kas nav pieļaujams atbilstoši Ētikas kodeksa 1.2.punktam.

[18] Vērtējot Lēmumu, tiesa konstatē, ka Disciplinārlietu komisija, lemjot par pieteicējai piemērojamo disciplinārsodu, ņēma vērā to, ka disciplinārsodam ir jābūt samērīgam ar pārkāpumu, vienlaikus tam jāizpilda gan prevencijas, gan sodīšanas funkcija. Tāpat Disciplinārlietu komisija ņēmusi vērā apstākli, ka pieteicēja neatzīst savu vainu pārkāpumos. Arī tiesas sēdē pieteicēja pauda nostāju, ka ar savu rīcību nav pieļāvusi nevienu profesionālās ētikas normu pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Disciplinārlietu komisija pamatoti ņēma vērā apstākli, ka, neskatoties uz vairākkārtējiem uzaicinājumiem, pieteicēja nesniedza rakstveida paskaidrojumus ne LZAP, ne Disciplinārlietu komisijai, kā arī to, ka pieteicēja atteicās sniegt paskaidrojumus arī Disciplinārlietu komisijas sēdē.

Disciplinārlietu komisija, lemjot jautājumu par piemērojamo disciplinārsodu ir ņēmusi vērā to, ka pieteicēja ir iepriekš disciplināri sodīta par līdzīga rakstura disciplinārpārkāpumu. Konkrēti, ar Disciplinārlietu komisijas 2012.gada 15.februāra lēmumu lietā Nr.02/2012 pieteicējai uzlikts disciplinārsods – rājiens – par disciplinārpārkāpumu, kas izpaudies kā nekorektu izteikumu lietošana un aizskarošu izteikumu izteikšana Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra darbiniecēm. Tā kā Disciplinārlietu komisija konstatēja, ka, neskatoties uz iepriekš minēto lēmumu disciplinārlietā, pieteicēja ir atkārtoti pieļāvusi līdzīga rakstura profesionālās ētikas normu pārkāpumus, secināms, ka iepriekš piemērotā disciplinārsoda – rājiena – atkārtota piemērošana nesasniegtu disciplinārsoda mērķi, un ir samērīgi piemērot bargāku disciplinārsodu.

Tiesa Disciplinārlietu komisijas Lēmumā minētos secinājumus attiecībā uz izvēlēto disciplinārsodu atzīst par pamatotiem. Tāpat tiesa atzīst, ka Disciplinārlietu komisija ir izvērtējusi lietderības apsvērumus, piemērojot pieteicējai disciplinārsodu. Tiesa uzskata, ka izvēlētais disciplinārsods pieteicējai noteikts pamatoti, ņemot vērā, ka pieteicējas disciplinārpārkāpumu veido pārkāpumu kopums, proti, pieteicēja, vairākos gadījumos pieļāvusi profesionālās ētikas normu pārkāpumus. Ņemot vērā minēto, secināms, ka pieteicējai uzliktais disciplinārsods ir noteikts samērīgi un atbilstoši izdarītajiem pārkāpumiem.

[19] No pieteicējas pieteikuma izriet, ka pieteicēja ir arī apšaubījusi Disciplinārlietu komisijas objektivitāti (*sprieduma 2.6.7.punkts*).

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, kā arī tiesas sēdē uzklausot pieteicējas paskaidrojumus, tiesai nav saprotams, kā izpaudusies Disciplinārlietu komisijas locekļu neobjektivitāte. Tiesas ieskatā pieteicēja šos apgalvojumus nav pamatojusi, bet paudusi viedokli, ka Disciplinārlietu komisijas priekšsēdētājam, izskatot konkrēto disciplinārlietu, kas ierosināta pret pieteicēju, ir jāvērtē familiāro/profesionālo interešu attiecībās tuvu kolēģijas locekļu /pers. F/ un /pers. G/ rīcība. Tiesa norāda, ka disciplinārlietas ietvaros netika vērtēta zvērinātu advokātu /pers. F/ un /pers. G/ rīcības atbilstība profesionālās ētikas normām, bet gan izskatīta pret pieteicēju ierosinātā disciplinārlieta.

Nav pamatota pieteicējas atsauce, ka uz Disciplinārlietu komisijas sēdi bija ieradušies 4 no 7 tās komisijas locekļiem, pēc pieteicējas domām, visuzticamākie. Atbilstoši Latvijas Republikas Advokatūras likuma 71.^{2} panta otrajai daļai Disciplinārlietu komisija ir tiesīga pieņemt lēmumu, ja komisijas sēdē piedalās vairāk nekā puse no tās locekļiem. Ņemot vērā minēto, Disciplinārlietu komisija 2014.gada 11.marta sēdē bija lemttiesīga.

Vērtējot Disciplinārlietu komisijas sēdēs protokolu, secināms, ka pieteicēja nav izteikusi šaubas par kādu Disciplinārlietu komisijas locekli vai pieteikusi kādu noraidījumu.

Lietā nav tādu pierādījumu, kas liktu apšaubīt Disciplinārlietu komisijas locekļu objektivitāti.

Līdz ar to konkrētajā gadījumā disciplinārlietas izskatīšanas process un galīgā Lēmuma pieņemšanas process atzīstams par objektīvu, tāpēc secināms, ka pieteicējas pieteikumā norādītās šaubas nav ietekmējušas Lēmuma saturu, un tas nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa noraida šo pieteicējas argumentu kā nepamatotu.

[20] Ņemot vērā iepriekš konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks, un nav pamata Lēmuma atcelšanai. Līdz ar to pieteikums ir jānoraida.

[21] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

No minētā izriet, ka prasījums par atlīdzinājumu ir saistāms ar prasījumu par attiecīgo administratīvo aktu vai faktisko rīcību, proti, zaudējumu atlīdzinājuma prasījums nav patstāvīgs prasījums. Tiesa vērš pieteicējas uzmanību, ka Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta judikatūras atziņās norādīts, ka prasījums par atlīdzinājumu nav pastāvīgs prasījums. Persona administratīvajā tiesā var prasīt nevis vienkārši atlīdzinājumu kā tādu neatkarīgi no kaitējuma avota, bet tikai atlīdzinājumu par kaitējumu, kas nodarīts ar administratīvo aktu vai faktisko rīcību *(sk., piemēram, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 2.marta spriedumu lietā Nr.SKA -246/2007)*.

Ņemot vērā, ka tiesa nav konstatējusi Lēmuma prettiesiskumu, nav pamata izskatīt pieteicējas prasījumu par zaudējumu atlīdzinājumu 18 700,65 *euro* apmērā, morālā un personiskā kaitējuma atlīdzinājumu 300 000 *euro* apmērā.

[22] Vienlaicīgi tiesa norāda, ka Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Augstākās tiesas 2005.gada 22.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-378/2005 12.punktu).*

Tādējādi tiesa šajā spriedumā neatrunā visus pieteicējas norādītos argumentus, kā vien tos, kam ir būtiska nozīme izskatāmajā lietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251., 289.–291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Disciplinārlietu komisijas 2014.gada 11.marta lēmuma lietā Nr.1/2014 atcelšanu un

mantiskā zaudējuma atlīdzinājumu 18 700,65 *euro* un personiskā un morālā kaitējuma atlīdzinājumu 300 000 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (*paraksts*) D.Grabovska